

54 / ΒΙΒΛΙΟ

ΛΕΝΑ ΜΑΝΤΑ - ΚΛΑΙΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ

Γυναικεία υπόθεση

Οι δύο συγγραφείς μιλούν στο BHMAGAZINO για το νέο τους βιβλίο «Γυναικεία υπόθεση 3: Scripta Manent», για την Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας και για τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει το γυναικείο φύλο σήμερα.

Κλαίρη Θεοδώρου (αριστερά) και Λένα Μαντά (δεξιά) μιλούν με αφορμή την τρίτη συνεργασία τους.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΤΟΥ

Η Νόρα Δενδρινού και ο Νικόλας Παναγιωτίδης αναλαμβάνουν και πάλι δράση, αλλά αυτή τη φορά καλούνται να καταδυθούν σε κόσμους σκοτεινούς και επικίνδυνους. Οι ήρωες της Λένας Μαντά και της Κλαίρης Θεοδώρου επιστρέφουν στις σελίδες του τρίτου βιβλίου της σειράς «Γυναικεία υπόθεση», που φέρει τον τίτλο «Γυναικεία υπόθεση 3: Scripta Manent» (εκδόσεις Ψυχογιός), και αυτή τη φορά έρχονται αντιμέτωποι με το εμπόριο οργάνων. «Στο "Scripta Manent" επιχειρήσαμε μια πιο περιστασιακή προσέγγιση και ασχοληθήκαμε με το εμπόριο οργάνων, την αγωνία του εκάστοτε λήπτη μοσχεύματος και την ανάγκη που υπάρχει για δωρητές οργάνων στην ελληνική κοινωνία που ενίοτε οδηγεί στην εκμετάλλευση από επιτήδειους. Η προσωπική ζωή των ηρώων, έτσι όπως αυτή εμπλέκεται στην κύρια ιστορία, κάνει τον αναγνώστη να συμπάσχει και τελικά να θεωρήσει προσωπική υπόθεση την επίλυση του γρίφου» λέει στο BHMAGAZINO η Λένα Μαντά, με την Κλαίρη Θεοδώρου να συμπληρώνει: «Η σκληρή αλήθεια για τις μεταμοσχεύσεις στη χώρα μας, το εμπόριο οργάνων, η τραγελαφική πολλές φορές αντιμετώπιση της λογοτεχνίας και όσον ασχολούμαστε με αυτήν, οι δυσκολίες μιας εργαζόμενης γυναίκας που μεγαλώνει μόνη της ένα παιδί, το οποίο βρίσκεται στο φάσμα του αυτισμού, είναι μονάχα κάποια από τα θέματα με τα οποία καταπιανόμαστε στο τρίτο μας βιβλίο». Η θεματική του νέου τους βιβλίου δεν θα έλεγε κάποιος ότι είναι εύκολη. Αντιθέτως, χρίζει εις βάθος έρευνας. Ποια ήταν άραγε η πιο ενδιαφέρουσα ή πιο προκλητική πτυχή της έρευνάς τους; «Το θέμα των μεταμοσχεύσεων, οι νόμοι που διέπουν μια τέτοια διαδικασία, μας οδήγησαν σε χαοτικές έρευνες οι οποίες όμως ήταν εξαιρετικά διαφορετικές και ενδιαφέρουσες. Γενικά, πάντως, η κάθε αναζήτηση για κάθε βιβλίο είναι το πιο ενδιαφέρον κομμάτι για έναν

συγγραφέα. Την ιστορία σου τη γνωρίζεις. Ο καμβάς, όμως, που επάνω του θα κεντήσεις αυτή την ιστορία είναι σαν το κινήμα του θησαυρού!» θα πει η Λένα Μαντά, με την Κλαίρη Θεοδώρου να συμφωνεί πως «το κομμάτι των μεταμοσχεύσεων και όλων των προεκτάσεών τους στη χώρα μας – και όχι μόνο – ήταν κάτι που αποτέλεσε μεγάλη πρόκληση για εμάς, ώστε να αποδοθεί σκοπιά και εμπειριστωμένα. Πέρα από αυτό, όμως, εγώ προσωπικά απόλαυσα ιδιαίτερα το κομμάτι της λογοτεχνίας και των εκδόσεων στην Ελλάδα και τα κακώς κείμενα αυτών. Μας έδωσε την ευκαιρία να το διασκεδάσουμε, να αυτοσαρκαστούμε, αλλά και να κρούσουμε τον κώδωνα του κινδύνου όσον αφορά πολλές πτυχές του». Όμως και στα δύο προηγούμενα βιβλία της «Γυναικείας υπόθεσης» οι δύο συγγραφείς ασχολήθηκαν με θεματικές που ταλανίζουν την ελληνική κοινωνία: τις γυναικοκτονίες και τη βία μεταξύ εφήβων. Όπως επισημαίνει όμως η Λένα Μαντά, τα βιβλία τους προηγήθηκαν του αστυνομικού δελτίου. «Αμέσως μετά την ολοκλήρωση της πρώτης "Γυναικείας υπόθεσης" ξέσπασαν οι γυναικοκτονίες που βλέπαμε σχεδόν καθημερινά στις οθόνες μας. Στη συνέχεια, την επόμενη χρονιά, με το που ολοκληρώσαμε τα "Φίλια Πυρά", παρέλασαν μπροστά από τα μάτια μας περιστατικά σκληρής βίας μεταξύ εφήβων. Ευτυχώς, μέχρι τώρα, τίποτα δεν ακούστηκε για τις μεταμοσχεύσεις!». «Ο συγγραφέας ενός αστυνομικού μυθιστορήματος αποστασιοποιείται συνήθως από τα εγκλήματα που περιγράφει, όσο ειδησική κι αν είναι αυτά. Στην προκειμένη περίπτωση, όμως, η πραγματικότητα κατάφερε να μας σοκάρει εκ των υστέρων, όταν δηλαδή το αστυνομικό δελτίο άρχισε να βρίθει περιπτώσεων γυναικοκτονιών και αργότερα άγριου bullying ανάμεσα σε εφήβους, με καταγραφή του μάλιστα σε βίντεο και διαμοιρασμό στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης» σημειώνει η Κλαίρη Θεοδώρου.

Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας

Σε λίγες ημέρες πλησιάζει η Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας. Άραγε το 2024 ακόμα χρειάζεται να γιορτάζουμε μια τέτοια ημέρα; «Η Ημέρα της Γυναίκας κατ' αρχήν δεν είναι γιορτή, είναι ημέρα μνήμης. Σε κάποιες χώρες, μάλιστα, είναι και επίσημη αργία. Και, ναι, θεωρώ ότι ειδικά σήμερα, εν έτει 2024, σφειλούμε να θυμόμαστε όσα έγιναν, αλλά κυρίως πόσα ακόμα πρέπει να γίνουν ώστε να δικαιωθούν όλες οι προσπάθειες και όλοι οι αγώνες για πραγματική, επί της ουσίας, ισότητα» θα πει η Λένα Μαντά. Από την πλευρά της η Κλαίρη Θεοδώρου υπογραμμίζει πως «η Ημέρα της Γυναίκας έχει να κάνει με την αναγνώριση των επιτευγμάτων διαφόρων γυναικών ανά τους αιώνες και με τον αντίκτυπο που είχαν αυτά στην κοινωνία, στον πολιτισμό και στην επιστήμη. Παράλληλα συμβάλλει στις συνεχιζόμενες προσπάθειες για την επίτευξη της ισότητας των φύλων που δεν είναι ακόμα δεδομένη σε όλον τον κόσμο, ενώ καταπολεμά τα στερεότυπα και παρέχει ευκαιρίες για δικτύωση, ανταλλαγή ιδεών και καθοδήγηση. Αποτελεί έμπνευση, ιδίως για νεαρά κορίτσια και γυναίκες, να επιδιώξουν τους στόχους και τις φιλοδοξίες τους χωρίς να περιορίζονται από τους παραδοσιακούς ρόλους των φύλων ή τις κοινωνικές προσδοκίες. Επομένως, ναι! Είναι πολύ σημαντικό να έχουμε μια τέτοια ημέρα, όχι μόνο σήμερα, εν έτει 2024, αλλά πάντα». Τι είναι αυτό, όμως, που τις προβληματίζει σήμερα ως γυναίκες; «Η τροχιά στην οποία βρίσκεται η κοινωνία μας και ο πλανήτης γενικότερα. Η βία, ο ρατσισμός, ο κοινωνικός αποκλεισμός, οι φωνές που υψώνονται φέρνοντας τη δυσωδία ενός φασιστικού παρελθόντος και, γενικά, ανησυχώ πολύ για τον κόσμο που παραδίδουμε στις επόμενες γενιές. Και αυτό που με θλίβει είναι ότι κάπου απωλέσαμε όλοι την ελπίδα...» θα απαντήσει η Λένα Μαντά. «Αυτό που με προβληματίζει, προσωπικά, όχι μόνο ως γυναίκα αλλά ως άνθρωπο γενικότερα, είναι η πορεία που ακολουθεί η κοινωνία μας σε διάφορους τομείς. Οι κοινωνικές ανισότητες, η αυξανόμενη βία και η απάθεια, η συνήθεια, θα τολμούσα να πω, απέναντα σε αυτή, οι δυσώδωνες γεωπολιτικές και κατ' επέκταση οικονομικές εξελίξεις και η όλο και μεγαλύτερη επιβάρυνση του κλίματος και του πλανήτη μας δημιουργούν ένα καζάνι που βράζει. Και κάποια στιγμή θα σκάσει» θα συμπληρώσει η Κλαίρη Θεοδώρου. Οι δύο συγγραφείς δουλεύουν μαζί αρκετά χρόνια για τα βιβλία της «Γυναικείας υπόθεσης», μάλιστα αν και βρίσκονται σε διαδικασία προετοιμασίας των δύο επόμενων βιβλίων τους, δεν καταφέραμε να τους εκμαιεύσουμε ούτε λέξη. «Τίποτα απολύτως! Αυτή δεν είναι άλλωστε η γοητεία ενός αστυνομικού μυθιστορήματος;» θα πει χαριτολογώντας η Κλαίρη Θεοδώρου. Όμως είναι εύκολη η συνεργασία μεταξύ δύο γυναικών; «Το μόνο που θα πω είναι ότι διασκεδάζω απίστευτα τις (πολλές, ατελείωτες) ώρες που περνάμε μαζί όταν γράφουμε. Όταν δουλεύω με την Κλαίρη, έχω την αίσθηση ότι απέναντί μου βρίσκεται το άλλο μου μισό» θα πει η Μαντά με τη Θεοδώρου να συμπληρώνει: «Παρά τη σκληρή δουλειά που απαιτείται στη συγγραφή ενός βιβλίου, οι περίοδοι που γράφουμε μαζί με τη Λένα είναι, νομίζω, από τις πιο διασκεδαστικές της ζωής μου. Είναι απίστευτο πόσο καλά συγχρονισμένα είναι τα μυαλά μας, πόσο κοντά είναι οι σκέψεις, η δημιουργικότητα, η ιδιοσυγκρασία, οι ψυχές μας. Επομένως, δεν χωρά κανέναν ανταγωνισμό μέσα σε αυτές τις στιγμές, όπως δεν έχει χωρέσει ποτέ και στη φιλία μας γενικότερα. Πρόκειται για μια καρμική σχέση που ούτε εγώ η ίδια δεν πίστευα παλαιότερα πως θα μπορούσε να υπάρξει». Σε κάθε τους βιβλίο pláthoun τους ήρωές τους, οι προσωπικοί τους ήρωες, όμως, ποιοι είναι; «Οι άνθρωποι της καθημερινότητας που αναλώνονται σε έναν διαφορετικό, πολύ πιο ύπουλο, πόλεμο, καθώς ο εχθρός δεν είναι καθορισμένος» θα πει η Λένα Μαντά, με την Κλαίρη Θεοδώρου να συμπληρώνει: «Για εμένα, ήρωες είναι εκείνοι που, από το πόστο του ο καθένας, προσπαθούν να κάνουν τον κόσμο μας λίγο καλύτερο».